

Moderátor a zabávač RICHARD VRABLEC: Závist sa potuluje po celom svete

Je

milý, slušný, srdečný a ide z neho dobré energia. Negatíva si nepripúšťa najdôležitejšia je pre neho vzájomná úcta medzi ľuďmi. Richard Vrablec prvýkrát moderoval len za čokoládu, teraz ho táto profesia živí už roky. A baví to nielen jeho, ale má dar zabávať aj iných.

Rišo, čo si vás pamätám, vaše moderátorské výkony ma vždy bavili. Kedy ste v sebe objavili osobnosť, ktorá dokáže zabávať aj iných?

Moja prvá akcia, ktorú som moderoval bola v roku 1984. Bola to oslava tridsiatych narodenín mojej mamy. Celé sa to odohrávalo v kuchyni a publikom sa skladalo zo šiestich maminých kolegýň. Recitoval som, tancoval som, hral bábkové divadlo (navštevoval som bábkový krúžok na umeleckej škole) a pomedzi to som si jednotlivé vstupy moderoval. Doteraz si to pamätám. Bol to najdôležitejší moment v mojom detstve – objavil som svoju budúcu profesiu. A honorár – veľká čokoláda.

Kedy ste si po prvýkrát povedali, že máte predpoklady stať sa moderátorom?

Vďaka tejto oslave som hľadal možnosti kde a ako zabávať ľudí. A sem – tam sa nejaká možnosť našla. Detský školský karneval, vianočný večierok pre rodičov, futbalový turnaj a iné akcie na základnej a strednej škole. Počas jedného futbalového turnaja ma počul moderovať Gabo Zelenay, úžasný človek a skvelý komentátor a prišiel za mnou. Pochválil ma a vzápätí mi povedal, v čom by som sa mohol zlepšiť. A to ma veľmi nakoplo a naštartovalo. A z malého Vrableca začal vyrastať zabávač a moderátor.

Na druhej strane dnešná doba práve moderátorom a aj mnohým zabávačom veľmi nepraje. Vy však pomerne často moderujete firemné akcie. Dokáže vás to dobre uživiť?

Nemôžem sa sťažovať na dnešnú dobu, aj keď musím priznať že pred dvadsiatimi rokmi, keď som sa začal ako moderátor živiť, bolo to iné. Pokojnejšie, ľudskejšie a menej hektické. Ale čo už, treba makať. Nemôžem zaspáť a čakať že sa to vráti. Čo ma však trošičku trápi, je že človečina spomedzi ľudí akosi mizne. A s týmto bojujem, usmievam sa, zdravím ľudí, pomôžem ak môžem a snažím sa na ľudí myslieť aj vtedy keď od nich nič nepotrebujem. A či ma to dokáže uživiť – pohodka. Keďže nemám rodinu a deti, tak to ide, ale keby som mal manželku a dajme tomu dve detičky, sranda by to nebola. (smiech)

Ste v biznise pomerne dlho, táto oblasť priveľmi nepraje kamarátskym vzťahom. Stretávate sa zo závistou, či neprajnosťou u nás na Slovensku pomerne často?

Závist určite nie je iba na Slovensku. Závist sa potuluje po celom svete. A musím povedať, že sa s ňou nestretávam, ale mám pocit že niektorí ľudia sa s ňou nielen stretávajú, ale s ňou aj zdieľajú jednu postel, kamarátia sa s ňou a dokonca si s ňou aj potykali. A neviem či je to prospešné kamarátstvo, výhodné pre obe strany. Ja sa so závišťou nestretávam, ale za to sa stretávam s porozumením s ľuďmi ktorí uzavreli pakt kamarátstva so závišťou. Týchto ľudí treba ľutovať, lebo nevedia čo činia a sú v drápoch nešťastia, ktorému je závišť dobrým spoločníkom.

Keď sa pozriete na našich moderátorov, skôr zabávačov ako spravodajcov, kto vás naposledy oslovil? Koho prácu si vážite?

Vážim si prácu každého. Čašníkov, smetiari, pumpárov, predavačiek, právnikov, učiteľov, lekárov a tak ďalej. Každá práca je dôležitá. Šťastní sú tí, ktorí robia to čo chceli robiť. Čo sa týka mojich kolegov, každý je v niečom dobrý, každý je v niečom výnimočný. Je dobré že nás je veľa. Aspoň si klient môže vybrať. Veď to je skvelé.

Cestujete medzi Bratislavou a Chorvátskom. Prečo vás oslovila táto krajina, že ste sa rozhodli vybudovať si tam druhý domov?

Dorozumiem sa tam, mám rád hory, milujem more a zbožňujem ryby a olivový olej. No a nie je to môj druhý domov. Domov mám len jeden, na Slovensku, v Bratislave pri mojej mame.

Čo vám robí v živote najväčšiu radosť?

Šťastie ľudí okolo mňa. To mi dáva silu a robí ma to šťastným.

Aké hodnoty v živote uznávate, najmä teraz, keď si vážite úplne iné veci ako

napríklad pred dvadsiatimi rokmi?

Mojou prioritou bola vždy úcta k človeku, to mi aj zostalo. Keď som bol mladý, chcel som veľa vecí. Teraz mi stačia dve – mať v živote cieľ a zdravie.

Rišo, čo pre vás v živote znamená láska?

Až tak zručný nie som aby som vedel popísať čo pre mňa láska znamená. Odpovedať na túto otázku nedokážem, tak ako nedokážem bez lásky žiť. Jedno čo viem, je, že ju želám všetkým ľuďom na našej krásnej planéte, aby sme jej plody mohli šťastne užívať a tešiť sa z nich. .

Autor: HUP, foto archív R. V.